

nanslovsforslaget her i Tinget, at undlade at stemme for Finanslovsforslagets endelige Vedtagelse.

Rode: Ligesom den sidste ærede Taler (Marott) fører jeg i Dag kun Ordet paa Grund af vor sædvanlige Finanslovsordførers Forfald. Først vil jeg knytte et Par Bemærkninger til de af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) fremsatte Udtalelser angaaende nogle Bemærkninger i Landstingets Betænkning. Jeg kan ganske slutte mig til den Opfattelse, den ærede Ordfører her har gjort gældende. Naar vi have vedtaget Finansloven og paa § 27 indført en Bestemmelse om, at forskellige Lovforslag, hvis de blive til Love, med deres finansielle Følger skulle indføres paa Finansloven, maa deri selvfølgelig ligge, at disse Loves endelige Vedtagelse kommer til at præge ogsaa Finanslovens endelige Form, og at følgelig Højre i Landstinget tager fejl, naar det vil hævde, at Bevillingen til Kommunerne er givet i Aar ved Finansloven og følgelig ikke kan ændres. Saafremt Landstinget og Folketinget vedtage det af Regeringen fremsatte Lovforslag om at berøve Kommunerne deres Tilskud, vil dette i Henhold til Bestemmelsen i Finanslovens § 27 influere paa Finansloven. I Landstinget er der gjort gældende nogle Betragtninger om, at der gennem dette Tilskud skulde være skabt en Ret for Trediemand, der ikke kunde berøves ham. Men dette Standpunkt er ganske uholdbart. Saa kunde man med samme Føje sige, at der gennem Bestemmelser vedrørende Ølskat, Brændevinsskat, Kultold skabes en saadan Trediemandsret, gives et vist Tilsagn for de Industrier og Personer, der ere interesserede i disse Skattebestemmelser. Den af Landstingets Højre hævdede Opfattelse vilde medføre, at naar vi i Aar have opført Ølskatten paa Finansloven i Henhold til den allerede gældende Ølskattelev og ligeledes Brændevinsafgiften i Henhold til den gældende Lovgivning, skulde de fortsatte Forhandlinger vedrørende Ændringer af disse Skatter ikke kunne influere paa den foreliggende Finanslov. Hvis denne Betragtning var rigtig, kunde vi lige saa godt standse Behandlingen af Skattelovforslagene i Aar. Jeg kan altsaa ganske tiltræde den ærede Ordførers Opfattelse af, hvad Bestemmelsen paa § 27 konstitutionelt betyder.

Finanslovsforslaget vender jo nu tilbage til Folketinget uden den af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) omtalte An-

mærkning og vender som Følge deraf tilbage forandret ogsaa i finansiell Henseende. Da Folketinget havde vedtaget Finanslovsforslaget, var der et Underskud paa Indtægts- og Udgiftsbudgettet paa 3,679,000 Kr. og paa Formueanlægget et Underskud af 9,454,000 Kr., tilsammen 13,133,000 Kr. Derved, at Landstinget har udeladt Anmærkningen om Kultolden, ere Summerne paa Finanslovsforslaget forandrede saaledes, at Underskuddet nu er henholdsvis 3,907,000 Kr. og 9,454,000 Kr. eller 13,361,000 Kr. Underskuddet er altsaa forøget med ca. 228,000 Kr. De Herre, der have haft Lejlighed til at læse Forhandlingerne i Landstinget, ville have set, at Landstinget oprindelig stillede Forslag om at nedsætte Toldindtægterne med noget over 900,000 Kr., idet man begik den Inkurie at tro, at hele Kultoldens Beløb skulde fradrages, hvis Anmærkningen gik ud, men det opklaredes saa, at det først var fra den 1. Januar 1913, at Kultolden overhovedet skulde bortfalde, saaledes at der kun blev Tale om et Kvaritals Forringelse paa den nuværende Finanslov, naar Anmærkningen gik ud. Dette Forhold nævner jeg, fordi Finansministeren i de Betragtninger, der ere gjorte gældende vedrørende den finansielle Balance efter det Normalbudget, som den højtærede Finansminister har forelagt, ogsaa, saa vidt jeg forstod ham, har regnet med en Told paa 900,000 Kr., medens der kun skulde regnes med et Beløb paa 200,000 Kr., hvilket ogsaa gør nogen Forandring i de finansielle Betragtninger, der kunde knyttes til Finansministerens Normalbudget.

Den Omstændighed, at Finanslovsforslagets Behandling saaledes medfører stigende Underskud, giver mig Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning. Her i Rigsdagen behandle vi Finanslovsforslaget saaledes, at vi i Aarets Løb ændre Udgiftsbestemmelserne og som oftest forøge dem, medens vi lade Indtægtsbestemmelserne ganske uforandrede. Dette medfører som Regel, at Underskuddet i Samlingens Løb forøges — paa indeværende Aar er det forøget med $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Heri er der noget misvisende. Den højtærede Finansminister har selv erkendt, at Indtægtsbudgettet, hvis det skulde lægges nu, maatte lægges anderledes. Jeg ved ikke, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at optage til Overvejelse, om vi ikke, da vi dog ønske at tilvejebringe et Budget, der skal være vejledende og ikke vildledende, ogsaa skulde komme ind paa den Tanke at ændre Indtægtsposterne efter de Erfaringer, Aaret bringer os. I Stats-